

בעניין:

אמיר רוזנברג, ת.ז. 039167135

מרחוב המלך ג'ורג' 38 תל-אביב
באמצעות באי כוחו,
עוה"ד גיל בריצמן (מ.ר. 17728) /או עדי דראל
מרחוב החשמנאים 100, תל אביב
כתובת לדואר: ת.ד. 65246, תל אביב, 61652
טלפון: 03-6246677 פקס: 03-7252777

להלן – "המבקש" או "התובע"

- נ ג ד -

א.מ. חניות (ירושלים) (1993) בע"מ, מספר זיהוי 511870156

מסימטת השילוח 9, רמת גן 52381 (אצל אבי שוקרי)
טלפון: 02-6296080

להלן – "המשיבה" או "הנתבעת"

מהות התביעה: הגנת הצרכן; הפרת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות; הפרת חובה חקוקה; עשיית עושר ולא במשפט.
סכום התביעה האישית: 24 ש"ח.
סכום מוערך של התובענה הייצוגית: 3,402,000 ש"ח.

כתב תביעה (תובענה ייצוגית)

א. מבוא

1. עניינו של הליך זה, הוא הזכות שהעניק המחוקק לנושאי תג נכה לעשות שימוש בחניון ללא תשלום, במקומות ציבוריים שאין אליהם נגישות סבירה אחרת – זכות אשר נשללה על ידי הנתבעת, בכך שהיא גובה דמי חניה מנושאי תג נכה, למרות ידיעתה שאין היא רשאית לגבות סכומים אלו.

2. בין תושביה של מדינת ישראל, נמצאים אנשים עם מוגבלויות שונות. שילובם של אלו בחברת כלל תושבי המדינה, הוא ערך יסודי ומהותי. חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן – "חוק השוויון") קובע בסעיפים 1 ו-2 לו, כדלקמן:

עקרון יסודי 1. זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנכרא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.

מסדה 2. חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו לחיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.

3. חוק זה מבטיח זכויותיו של האדם עם המוגבלויות, ומחייב להביאו למצב שבו הוא שווה, ככל הניתן, ובכל היבט אפשרי לכל אדם ואדם, תוך מתן מענה הולם לצרכיו הייחודיים.
4. התובע יראה כי הנתבעת מתעלמת מהוראות החוקים המיועדים להבטיח גישה סבירה ונוחה לנכים למקומות ציבוריים בכלל, ובפרט מפרה את הוראות **חוק חניה לנכים, תשנ"ד – 1993** (להלן – "**חוק חניה לנכים**"), בכך שהיא גובה תשלום בגין חניה, מאת נכים המחזיקים תג נכה, הזכאים לחנות ללא תשלום בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא בירושלים.
5. במצורף לכתב תביעה זה, התובע מגיש בקשה בכתב לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית (להלן – "**בקשת האישור**"), שכן העילות והסעדים משותפים לתובע ולכלל חברי הקבוצה, כהגדרתה בבקשת האישור.

ב. הצדדים להליך

6. התובע הוא נכה בשיעור של 91% ומוגבל בניידותו בשיעור של 80%.
7. לתובע הונפק על ידי משרד התחבורה (רשות הרישוי), תג חניה לנכה (להלן – "**תג נכה**"), המתייחס לכלי רכב שמספרו 6041065, בו התובע עושה שימוש לניידותו.
- העתק תג הנכה של התובע מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 1**
8. הנתבעת היא חברה פרטית מוגבלת במניות, המחזיקה והמפעילה את החניון המהווה חלק ממתחם כיכר ספרא בירושלים (להלן: "**החניון**").
9. החניון הוא חלק ממתחם כיכר ספרא בו מצויים מבנים המשמשים את עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות, בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים, בית כנסת ובסמיכות, בית משפט השלום בירושלים, תחנת משטרה, מוזיאון ומוסדות ציבור אחרים. בכיכר עצמה נערכים מעת לעת, אירועים ציבוריים כדוגמת הופעות, עצרות ואירועי תרבות בחגי ישראל.
10. הנתבעת היא המחזיקה והמפעילה של החניון הציבורי המצוי במתחם כיכר ספרא, שהוא החניון הציבורי הנגיש היחיד לאנשים עם מוגבלויות במתחם כיכר ספרא. למעט החניון, אין כל מקום חניה נגיש אחר, אשר מאפשר לאדם עם מוגבלות בניידותו להגיע למקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה.
11. הנתבעת מוצגת (באתר האינטרנט של עיריית ירושלים) כמי שמפעילה /או מחזיקה חניון תת - קרקעי מקורה הממוקם במתחם כיכר ספרא והמכיל 800 מקומות חניה.

העתק תדפיס מאתר האינטרנט של עיריית ירושלים מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 2**

12. יוער, כי בסמיכות למתחם ככר ספרא בחלקו החיצוני, בסמוך לרחוב "ככר ספרא 3", מצויים שני מקומות חניה המסומנים כחניית נכים, אך מקומות אלו הם במפרצי חניה, שאינם מתאימים לנכים הנזקקים לפתיחה מלאה של דלת רכבם לכניסה ויציאה מהרכב (קל וחומר, נכה הנזקק למעלון לכסא גלגלים). מבדיקה מדגמית, מקומות אלו תפוסים ברוב שעות היום וניתן להניח כי מדובר בעובדים של המקומות הציבוריים במתחם ככר ספרא החונים שם החל משעות הבוקר

המוקדמות. עוד יטען התובע, כי הגישה ממקומות אלו למתחם ככר ספרא, כרוכה בטיפוס גרם מדרגות ובו עשרות מדרגות, או נסיעה ארוכה לאורך מעלה ארוך ("רמפה"), תלול ומפותל אשר מונע גישה נגישה מאדם עם מוגבלות בניידות.

13. התובע יטען, כי בניגוד לדין, הנתבעת גובה דמי חניה בחניון הציבורי המופעל והמוחזק על ידה, מאת נכים המוגבלים בניידותם המחזיקים ומציגים תג נכה, וזאת בניגוד לחוק, המחייב את הנתבעת לאפשר לנכים המוגבלים בניידותם לחנות ללא תשלום בחניון או לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה, כך שבכל מקרה – יוכלו חברי הקבוצה לחנות ללא תשלום או הוצאה כלשהי מכיסם.

14. התובע, מבקש לאשר את תביעתו כתובענה ייצוגית, אשר תחול על כלל הנכים המחזיקים תג נכה, שעשו ועושים שימוש בחניון, המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת.

ג. העובדות בבסיס התביעה האישית

15. ביום 14 בפברואר 2011 נהג התובע ברכבו לעיריית ירושלים.
16. התובע החנה את רכבו הנושא תג נכה בחניון, המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, וזאת בהעדר אפשרות לחנות כדין באף מקום נגיש אחר בסביבת עיריית ירושלים.
17. כאשר ביקש לצאת מהחניון, וכתנאי להוצאת רכבו מהחניון, נדרש התובע לשלם בעד החניה באותו יום, סך של 24 ש"ח.
18. התובע שילם את הסך האמור במכונות התשלום המופעלות על ידי הנתבעת, וקיבל חשבונית מס בגין התשלום האמור.

העתק חשבונית/קבלה בעד חניה זו מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 3**

19. לבאי המקומות הציבוריים (לרבות ככר ספרא עצמה, החניון עצמו, עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות וכיו"ב) במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה, אין כל אפשרות מעשית לחנות כלי רכב (גם כלי רכב הנושא תג נכה) במקום נגיש לאדם עם מוגבלות, שאינו החניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת.
20. תוצאת הדברים היא, כי אין אפשרות לגישה נגישה לנכים המוגבלים בניידותם לבאי המקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה (לרבות ככר ספרא עצמה, החניון עצמו, עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות וכיו"ב), אלא באמצעות החניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת.

ד. עילות התביעה האישית, המשותפות לכלל חברי הקבוצה

ד (1). הנתבעת מפרה את חוק השוויון ואת חוק חניה לנכים

21. סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים, קובע מפורשות את זכותו של אדם עם מוגבלות, לחנות במקומות ציבוריים ללא תשלום, וזאת כדי להבטיח לו את יכולת הגישה לאותם מקומות:

ב4. מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה;

פסור מתשלום בעד חניה במקום ציבורי (תיקון מס' 4) תשס"ה-2005

לענין סעיף זה –

“אדם עם מוגבלות” – כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;
“חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות” – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ”ח-1998;
“מקום ציבורי” – כהגדרתו בסימן ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;
“תשלום” – לרבות שיפוי בעד תשלום.

22. התובע עומד בהגדרות סעיף 5 לחוק השוויון, בשל הלכות הפיסית הקבועה המונעת ממנו אפשרות להלך באופן רגיל ומגבילה אותו בניידותו.

23. מתחם כיכר ספרא, לרבות החניון עצמו, משרדי עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות, בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים, בית כנסת ובסמיכות, בית משפט השלום בירושלים, תחנת משטרה, מוזיאון ומוסדות ציבור אחרים, הם מקום ציבורי, כהגדרתו בחוק השוויון הקובע בסעיף 19: כדלקמן:

119. בסימן זה ובסימן ה' –

מקום ציבורי – מהו (תיקון מס' 2) תשס"ה-2005

“מקום ציבורי” – אחד מאלה:

- (1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;
- (2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

התובע יטען כי לאור הגדרה זו, מתחם ככר ספרא, החניון עצמו, משרדי עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות, בתי המשפט, חנויות, מוסדות הציבור האחרים וכיו"ב, הם מקום ציבורי לפי כל אחת משתי החלופות הנזכרות בסעיף האמור:

23.1. חניון כיכר ספרא המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת, הוא מקום העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו על פי התוספת הראשונה לחוק השוויון, הקובעת בסעיף קטן 16 כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

(16) חניון, מסוף, נמל, תחנת אוטובוס, תחנת מוניות, תחנת רכבת, או כל מקום המשמש לתחבורה ציבורית

לחלופין ובמצטבר, עומדים המקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא והחניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת בהגדרת סעיף קטן 1 (כיוון שבמקום פועל משרד או מתקן של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 5 לחוק השוויון, הכולל משרדי רשות מקומית); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 2 (כיוון שכיכר ספרא היא מקום המשמש מעת לעת להתכנסות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 4 (כיוון שבמקום פועל בית דואר, משרד או בניין משרדים); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 8 (כיוון שבמתחם כיכר ספרא מצוי בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים ובסמיכות מצוי בית המשפט השלום בירושלים, וכן תחנת משטרה); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 12 (כיוון שבמתחם כיכר ספרא מצוי בית תפילה ומקום המספק שירותי דת); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 13 (כמקום לתרבות ואמנות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 14 (כמקום המשמש לבילוי ולפנאי); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 17 (כמקום בו פועלים מסעדה, בית קפה או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות).

התובע יטען כי בכך מתקיימת החלופה הראשונה הנקובה בסעיף 19 (1) לחוק השוויון, הקובעת כי חניון הנתבעת הוא מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

23.2. לא זו אף זו, חלקם של השירותים שניתנים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הם "שירות ציבורי" כהגדרת התוספת השנייה לחוק השוויון, שכן מתקיימות בהם גם החלופה השנייה של "מקום ציבורי" המפורטת בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, המפנה לסעיף 19 לחוק השוויון, הקובע:

19 י בסימן זה ובסימן ה' – "שירות ציבורי" – אחד מאלה:

שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו בידי גוף

ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג';

שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד

לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו;

כאשר התוספת השנייה לחוק כוללת שירותים כגון שירות תרבות, בידור ופנאי, שירותי רווחה ודת, שרותי מסחר וכיו"ב – וזאת מבלי למנות את מלוא השירותים האחרים הניתנים במתחם כיכר ספרא.

התובע יטען כי בכך מתקיימת גם החלופה הנקובה בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, הקובעת כי מתחם כיכר ספרא, לרבות החניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת, הוא מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

24. בין כך, מכוחה של ההגדרה הכללית (בסעיף 19 לחוק השוויון), ובין אחרת, מכוחה של ההגדרה המסוימת (סעיף 19 לחוק השוויון) – החניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, הוא חלק ממתחם ציבורי ועל כן הוא "מקום ציבורי", אשר על פי חוק חניה לנכים וחוק השוויון, התובע וחברי הקבוצה זכאים לחנות בו ללא תשלום.

25. לאור האמור, יטען התובע כי הגבייה של דמי החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא, מכלי רכב שלבעליהם תג נכה, היא בניגוד להוראות חוק השוויון וחוק החניה לנכים.

ז (2). הפרת חובה חקוקה

26. גביית תשלום מהתובע ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא, עולה לכדי עוולת הפרת חובה חקוקה, כהגדרתה בסימן י' לפרק ג' בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], כמפורט להלן:

26.1. על הנתבעת מוטלת חובה על פי סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, לפטור את התובע (ואת חברי הקבוצה) מתשלום בעבור החניה, או לחלופין, לשפות אותם בעבור הוצאות החניה שנגרמו להם, כדלקמן:

“תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה”.

26.2. הנתבעת, שהיא המפעילה והמחזיקה של החניון במתחם כיכר ספרא, לא קיימה, ועודנה אינה מקיימת, את החובה המוטלת עליה על פי סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, שכן הנתבעת גובה כספים מאת אנשים עם מוגבלות המחזיקים תג נכה, החונים בחניון המוחזק והמופעל על ידה.

26.3. החיקוק, סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתם ולהגנתם של אנשים עם מוגבלות, לרבות התובע ולרבות חברי הקבוצה.

26.4. הפרת החיקוק האמור לעיל, גרמה לתובע (ולכל אחד מחברי הקבוצה) נזק ממון, בכך שבכל חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא, שילם התובע (וכל אחד מחברי הקבוצה) אשר חנה לפרק זמן העולה על 15 דקות) סך של 12 ₪ לפחות, ועד לסך מקסימלי של 84 ₪ ליום חניה מלא.

26.5. חוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, לא התכוון להוציא תרופה זו של השבת הסכומים ששולמו או שיפוי התובע וחברי הקבוצה – אלא להפך, חוק חניה לנכים, הקנה לתובע ולחברי הקבוצה תרופה מפורשת של השבה או שיפוי.

26.6. בחלק ההגדרות של סעיף 4ב האמור נכתב מפורשות, כי החובה המוטלת על המפעיל של המקום הציבורי (קרי הנתבעת כאן), היא לשלם בעד החניה של אדם עם מוגבלות הנושא תג נכה, כך שמכיסו של הזכאי לחנות לא יגרע דבר, ולעניין זה, תשלום כולל גם שיפוי בעד תשלום ששילם:

“תשלום” – לרבות שיפוי בעד תשלום.

26.7. מכאן, חוק חניה לנכים מכוון בדיוק למנוע הוצאה כספית זו מכיסם של חברי הקבוצה החונים בחניון.

27. לאור האמור, יטען התובע כי גביית התשלום ממנו ומחברי הקבוצה (כהגדרתם להלן) על ידי הנתבעת, מהווה הפרת חובה חקוקה.

ד (3). הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

28. גביית תשלום מהתובע, ומחברי הקבוצה, בעד חניה בחניון כיכר ספרא עולה לכדי העולה של "הטעיה", כהגדרתה בסעיף 2 של **חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981** (להלן – "**חוק הגנת הצרכן**"):

28.1. הנתבעת מנהלת, בין היתר, עסק של ניהול חניון וגביית דמי חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה במתחם כיכר ספרא, ובשל כך, היא "עוסק", כמשמעו של מונח זה בסעיף 1 ל**חוק הגנת הצרכן**.

28.2. התובע, וחברי הקבוצה, הם "צרכן", כהגדרתו של מונח זה בחוק הגנת הצרכן, שכן הם חונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא, בין השאר לשם שימוש האישי.

28.3. הנתבעת פעלה באופן מפורש, העלול להטעות את התובע ואת חברי הקבוצה בעניין מהותי בעסקאות של שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, בין השאר בשל אלו:

(א) הנתבעת לא הודיעה, ואינה מודיעה למחזיקי תג נכה, הזכאים לחנות בחניון ציבורי ללא תשלום, כי הם זכאים לחנות בחניון ללא תשלום, וגובה מהם דמי חניה. במתדלה זה להודיע לתובע ולחברי הקבוצה כי הם זכאים לחנות ללא תשלום או להשבת סכומים ששילמו – הטעתה אותם באשר לפרט מהותי בעסקה, הוא מחיר העסקה.

(ב) המחיר הנדרש בעד החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, הוא עניין מהותי בעסקה, אשר בין השאר, מכוחו של סעיף 2 (א) (13) ל**חוק הגנת הצרכן**, חל איסור הטעייה בו.

29. התובע יטען כי מעשיה של הנתבעת, עולים גם לכדי הפרת האיסור על ניצול מצוקתו של הצרכן, המצוי בסעיף 3 (ב) ל**חוק הגנת הצרכן**:

29.1. בכך שהנתבעת דורשת תשלום מאת חברי הקבוצה (גם אלו המציגים באופן גלוי את תג הנכה על גבי שמשות מכוניתם), עשתה מעשה המפעיל השפעה בלתי הוגנת, לשם קבלת תמורה העולה על התמורה החוקית, שכן **חוק חניה לנכים** קובע כי התובע וחברי הקבוצה – פטורים מתשלום, ואילו במעשיה, הנתבעת יצרה מצג מטעה כי התובע וחברי הקבוצה, חייבים בתשלום דמי חניה.

29.2. לא זו אף זו, דרישתה הבלתי-חוקית של הנתבעת לקבל תשלום מאלו הפטורים ממנו על פי **חוק חניה לנכים**, נכפית על ידי הנתבעת, על התובע וחברי הקבוצה, בכך שאין אפשרות לצאת מהחניון המופעל והמוחזק על ידה, אלא לאחר העברת כרטיס תשלום ששולם במכונות התשלום, במחסומי היציאה.

30. בשל הפרת האיסורים הקבועים ב**חוק הגנת הצרכן**, נגרם לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה נזק השווה לפחות לסכום התשלום ששילם לנתבעת כדמי חניה, מהם הוא פטור כדין.

ד (4). עשיית עושר ולא במשפט

31. גביית תשלום מהתובע ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא, בניגוד לדין, עולה לכדי עשיית עושר ולא במשפט.

31.1. סעיף 1 (א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979, קובע כדלקמן:

מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.

31.2. התובע יטען כי הנתבעת נטלה לידיה כספי דמי החניה מאת חברי הקבוצה, וזאת ללא שהייתה לה זכות בדין לעשות כן, ועל כן עליה להשיב את דמי החניה שנגבו מאת חברי הקבוצה לידם.

31.3. אם ימצא בית המשפט הנכבד כי השבה אישית לכל אחד מחברי הקבוצה, אינה אפשרית, יתבקש ליתן סעד לטובת ציבור חברי הקבוצה, קרי, כלל ציבור הנכים המחזיקים תג נכה.

ה. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית, והיקף הקבוצה עליה חלה התביעה

32. עניינה של תביעה זו חורג מגדרה של התביעה האישית של התובע כנגד הנתבעת. במעשיה ומחדליה, הנתבעת גובה ומחזיקה ברשותה, שלא כדין, סכומי כסף מכלל בעלי תג הנכה, החונים בחניון במתחם כיכר ספרא, וזאת למרות שחברי הקבוצה זכאים לחניה ללא תשלום מצידם, על פי הוראות סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.

33. התובע יטען כי קבוצת התובעים הרלבנטית לעניין תובענה ייצוגית זו, היא כל אלו המחזיקים תג נכה, אשר חנו בחניון מתחם כיכר ספרא, המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת, החל ממועד כניסתו לתוקף של סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, ושילמו בגין החניה, או ישלמו בגין החניה עד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

34. על פי מידע המצוי בידי התובע במסמך שיצא מאת משרד התחבורה - רשות הרישוי, לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998, מספר האנשים עם מוגבלות, בעלי תג נכה, נכון ליום 11/1/2011, היה 98,140.

35. הערכת סכום התובענה הייצוגית

35.1. לשם הערכת סכום התובענה הייצוגית, התבסס התובע על נתונים המצויים ברשותו ונתונים שפורסמו לציבור על ידי עיריית ירושלים, באתר האינטרנט שלה. החישובים נערכו בצורה שמרנית וזהירה, לצד ההפחתה ולקולא עם הנתבעת.

35.2. על פי נתונים מתוך אתר האינטרנט של עיריית ירושלים, ישנם כ- 800 מקומות חניה בחניון מתחם כיכר ספרא המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת. להערכת התובע, מהם כ- 15 מקומות חניה המיועדים לנכים בלבד (13 מקומות בקומה 2- של החניון, ועוד 2 מקומות בקומה 4- של החניון). אין מניעה על מחזיקי תג הנכה, לחנות במקום שאינו מסומן כמקום לנכים, ולכן

סביר ביותר כי מספרם של חברי הקבוצה החונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת גדול יותר.

35.3. בשל סוגי העסקים, המשרדים והשירותים הניתנים במתחם כיכר ספרא, לרבות בעיריית ירושלים, והמספר הרב של אלו הנזקקים להגיע לאזור בכלל ולעיריית ירושלים בפרט, התובע מעריך כי בחלק ניכר מהיום תפוסתו של החניון גבוהה.

35.4. כהנחה שמרנית, מדי יום, מתמלא כל אחד מ-15 מקומות החניה לנכים, מספר פעמים (במספר סבבים), ולצורך זה, מניח התובע כי המדובר הוא בשלושה סבבים ליום, לפחות, לכל אחד ממקומות חניה אלו. כן מעריך התובע כי חלק מחברי הקבוצה אשר אינם מוצאים מקום חניה המסומן כחניית נכים, נאלצים לחנות במקומות חניה "רגילים" בחניון האמור – כך שמדי יום, מבצעים חברי הקבוצה כ-60 חניות בחניון האמור.

35.5. סכום התשלום הנדרש על ידי הנתבעת בעד חניה, העולה על 15 דקות, הוא לפחות 12 ש"ח, ועד ל-84 ש"ח ליום חניה מלא.

35.6. התובע יעריך את הסכום הממוצע שנדרשים חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה, לשלם בכ-30 ש"ח, זאת למרות שהתובע מעריך כי אנשים עם מוגבלות, הנדרשים לחנות, חונים לזמנים ארוכים יותר מהרגיל ונדרשים לשלם סכומים גבוהים יותר וזאת בגלל הקושי שלהם בניידות – אך לצרכי חישוב ראשוני של סכום התביעה, הובאו בחשבון רק 30 שקלים כדמי חניה ממוצעים לכל חניה של חבר הקבוצה.

35.7. סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, נכנס לתוקפו ביום 7/4/2005, ולכן, תקופת תוקפו של החוק, היא כשש שנים ועשרה חודשים – כלומר, ההערכה היא כי שולמו לנתבעת דמי חניה בגין כ-113,400 חניות של מחזיקי תג נכה באותה תקופה.

35.8. לאור האמור, סכום התביעה הייצוגית המוערך, כסכום זהיר ושמרני, על בסיס החישובים לעיל, הוא לפחות 3,402,000 ש"ח, כסכום מינימלי המוערך לקולא ולטובתה של הנתבעת.

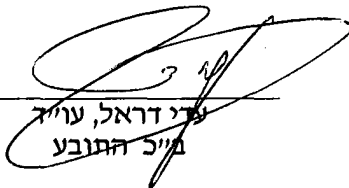
1. הסעדים המבוקשים

36. בית המשפט הנכבד יתבקש לזמן את הנתבעת לדין, לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, ולחייב את הנתבעת במתן הסעדים הבאים, לתובע ולחברי הקבוצה:

36.1. לחייב את הנתבעת בהשבת הסכומים שנגבו, ויגבו על ידה מאת חברי הקבוצה עד לבירורו של ההליך, ולפצות ולשפות את כלל חברי הקבוצה בגין הסכומים שנגבו מהם ו/או נזקיהם, בסך של לפחות 24 ש"ח לתובע ובסך משוער של לפחות 3,402,000 ש"ח לחברי הקבוצה כולם, וכן בגין הסכומים שיגבו מהם על ידי הנתבעת שלא כדין, עד להפסקת הגבייה בפועל.

36.2. ליתן צו מניעה, המורה לנתבעת לחדול ולהפסיק לאלתר מגביית תשלום מאת התובע ומכלל חברי הקבוצה, ולחדול ולהפסיק מלהטעות את חברי הקבוצה, במצגיה ובדרישותיה של הנתבעת לתשלום דמי חניה מחברי הקבוצה.

- 36.3. ליתן צו עשה המחייב את הנתבעת, להציב שלטים ברורים ומתאימים בכניסה לחניון, ליד קופות התשלום, וביציאה מהחניון, בהם יוסברו זכויותיהם של חברי הקבוצה, לחנות ללא תשלום בחניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת במתחם כיכר ספרא.
- 36.4. לקצוב גמול מיוחד ראוי והולם לתובע הייצוגי, בשיעור שלא יפחת מ- 10% משווי של הסעד הכולל שיינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד), בעבור טרחתו לצורך הכנת ההליך, ניהולו והוכחתו, ובשל העניין הציבורי המיוחד בהליך.
- 36.5. לקצוב שכר טרחה ראוי והולם לעורכי הדין מייצגי הקבוצה בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי של הסעד הכולל שיינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד).
- 36.6. ליתן את כל יתר הסעדים שהתבקשו בכתב תביעה זה ובבקשה לאישורו כתובענה ייצוגית, וכן כל סעד אחר או דומה, כפי שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.

עדי דראל, עו"ד
מייכ התובע

היום: 6.2.2012

בית המשפט המחוזי בירושלים

13/02/2012

ת"צ 22567-02-12 רוזנברג נ' א.מ. חניות
(ירושלים) (1993) בע"מ

מספר בקשה (رقم الطلب): 1
טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
مُصادقة على تسجيل طلب

ניתן אישור כי כיום (نُصادق بهذا أنه في يوم) 13 פברואר 2012 בשעה (بالساعة) 13:34 הוגשה בקשה מסוג (قُدّم طلب من نوع): אישור תובענה כתובענה ייצוגית בקשה של מבקש 1 אישור תובענה כתובענה ייצוגית כתיק (بقضية) ת"צ 22567-02-12 רוזנברג נ' א.מ. חניות (ירושלים) (1993) בע"מ.

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

בית המשפט המחוזי בירושלים

13 פברואר 2012

ת"צ 22567-02-12 רוזנברג נ' א.מ. חניות
(ירושלים) בע"מ (1993)

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (תֻּסָּדַק בְּהַذَا בָּאֵנֶה בְּיּוֹם) 13 פברואר 2012 בשעה (الساعة) 13:32 נפתח בבית משפט זה (سجلت في المحكمة قضية تحمل الرقم) ת"צ 22567-02-12 רוזנברג נ' א.מ. חניות (ירושלים) בע"מ (1993).

יש להמציא את כתב הטענות הפותח לבעלי הדין שכנגד, בתוך 5 ימים, בדואר רשום עם אישור מסירה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.
عليك تسليم لائحة الأدياء للطرف الآخر خلال 5 ايام بالبريد المُسجل مع وصل تبليغ إلا إذا أمرت المحكمة غير ذلك.

פסקי דין והחלטות מתפרסמים באתר האינטרנט של מערכת בתי המשפט בכתובת www.court.gov.il

בית המשפט המחוזי בירושלים
רזונברג נ' א.מ. חניות (ירושלים) (1993) בע"מ
ת"צ 22567-02-12
סוג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
תאריך פתיחה: 13 פברואר 2012
רמת היסוד: פתוח לציבור

בית משפט המחוזי – בירושלים

בעניין:

אמיר רוזנברג, ת.ז. 039167135

מרחוב המלך ג'ורג'י 38 תל-אביב

באמצעות באי כוחו,

עוה"ד גיל בריצמן (מ.ר. 17728) /או עדי דראל

מרחוב החשמונאים 100, תל אביב

כתובת לדואר: ת.ד. 65246, תל אביב, 61652

טלפון: 03-6246677 פקס: 03-7252777

להלן – "המבקש" או "התובע"

- נ ג ד -

א.מ. חניות (ירושלים) (1993) בע"מ, מספר זיהוי 511870156

מסימטת השילוח 9, רמת גן 52381 (אצל אבי שוקרי)

טלפון: 02-6296080

להלן – "המשיבה" או "הנתבעת"

בקשה בכתב לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

לפי הוראות סעיפים 3 (א), 4 (א) ופרטים 1, ו-9 (1) לתוספת השנייה,

לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

- (א) לאשר את התביעה אשר הוגשה לבית משפט נכבד זה, יחד עם בקשה זו במסגרת התיק העיקרי (להלן – "התביעה") כתובענה ייצוגית, בהתאם להוראות **חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו - 2006** (להלן – "חוק תובענות ייצוגיות").
- (ב) לקבוע כי הקבוצה הנכללת במסגרת בירור התביעה כתובענה הייצוגית (להלן – "הקבוצה"), היא כל מחזיקי תג נכה (כהגדרתו להלן).
- (ג) לקבוע כי העילות המשותפות לחברי הקבוצה הן הפרת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן – "חוק השוויון")¹ והפרת הוראות סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים, תשנ"ד - 1993 (להלן – "חוק חניה לנכים"), וכן הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, תשמ"א - 1981, הפרת חובה חקוקה, הטעייה, עשיית עושר ולא במשפט.

¹ ס"ח התשס"ה 333, מיום 7/4/2005.

- (ד) לחייב את המשיבה (הנתבעת), בהשבת הסכומים שנגבו ויגבו על ידה מאת חברי הקבוצה עד לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית, ולפצות ולשפות את חברי הקבוצה בגין הסכומים שנגבו מהם ו/או נזקיהם, בסך משוער של לפחות 3,402,000 ש"ח, וכן בגין הסכומים שנגבו מהם על ידי המשיבה (הנתבעת) שלא כדין, עד להפסקת הגבייה בפועל.
- (ה) ליתן צו מניעה, המורה למשיבה (הנתבעת) לחדול מלהטעות את חברי הקבוצה בדרישותיה לתשלום דמי חניה מתברי הקבוצה, וכן לחדול ולהפסיק לאלתר מגביית תשלום דמי חניה מאת חברי הקבוצה או לחלופין, ליתן צו עשה המחייב את המשיבה לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה ששילמו או ישלמו, מייד עם היציאה מהחניון.
- (ו) ליתן צו עשה המחייב את המשיבה, להציב שלטים ברורים ומתאימים בכניסה לחניון וביציאה מהחניון, בהם יוסברו זכויותיהם של חברי הקבוצה, לחנות ללא תשלום בחניון.
- (ז) להורות על פרסומה של הבקשה וההחלטה בה בשני עיתונים יומיים המפורסמים בשפה העברית, בעלי תפוצה ארצית, וליתן הוראות נוספות ואחרות בדבר פרסום ההליך ותוצאותיו, ולהשית הוצאות הפרסום על המשיבה.
- (ח) לקצוב גמול מיוחד ראוי והולם לתובע הייצוגי (המבקש), בשיעור שלא יפחת מ- 10% משווי של הסעד הכולל שינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד), בעבור טרחתו לצורך הכנת ההליך, ניהולו והוכחתו, ובשל העניין הציבורי המיוחד בהליך זה.
- (ט) לקצוב שכר טרחה ראוי והולם לעורכי הדין מייצגי הקבוצה בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי של הסעד הכולל שינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד).
- (י) ליתן כל הוראה באשר לדרך ניהולו של ההליך, וכן כל סעד אחר או חליפי לאלו המפורטים בבקשה זו או בכתב התביעה, או כל סעד חליפי שיראה לבית המשפט הנכבד נכון וצודק בנסיבות, וההולם את מעשיה ומחדליה של המשיבה (הנתבעת).
- (יא) לחייב את המשיבה (הנתבעת) בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד ומע"מ.

ואלו עיקרי נימוקי הבקשה:

א. מבוא

1. בין תושביה של מדינת ישראל, נמצאים אנשים עם מוגבלויות שונות. שילובם של אלו בחברת כלל תושבי המדינה, הוא ערך יסודי ומהותי.
2. עניינו של הליך זה, הוא הזכות לעשות שימוש בחניון ללא תשלום, במקומות ציבוריים שאין אליהם נגישות סבירה אחרת, שהעניק המחוקק לנושאי תג נכה – אשר נשללה על ידי המשיבה. זאת בכך שהיא גובה דמי חניה מנושאי תג נכה, למרות כי אין היא רשאית לגבות סכומים אלו.

3. חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 קובע בסעיפים 1 ו-2 לו, כדלקמן:

- עקרון יסודי
1. זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנכרא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.
- מטרה
2. חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו לחיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.
4. חוק זה מבטיח זכויותיו של אדם עם מוגבלות, ומחייב להביאו למצב שבו הוא שווה, ככל הניתן, ובכל היבט אפשרי לכל אדם ואדם, תוך מתן מענה הולם לצרכיו הייחודיים.
5. המבקש יראה כי המשיבה מתעלמת מהוראות החוקים המיועדים להבטיח גישה סבירה ונוחה לנכים למקומות ציבוריים בכלל, ובפרט מפרה את הוראות **חוק חניה לנכים, תשנ"ד – 1993**, בכך שהיא גובה תשלום בגין חניה, מאת נכים הזכאים לחנות ללא תשלום בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא בירושלים (להלן: "החניון").
6. המבקש יטען כי תביעה זו ראויה להתברר כתובענה ייצוגית והכרח לבררה בדרך זו, כדי להשיב לקבוצה של אנשים עם מוגבלות את זכותם שנתן להם המחוקק, ושללה מהם המשיבה:
- 6.1. סכומה הנמוך של התביעה האישית של כל אחד מחברי הקבוצה, שולל ומונע מימוש זכות הגישה לבית המשפט מכל אחד מחברי הקבוצה לבדו, וזאת בין השאר בשל שיקולים של עלות ניהולו של ההליך האישי לכל אחד מחברי הקבוצה בנפרד, מעבר לסבל ולטרחה שיגרמו לכל אחד מחברי הקבוצה, אם יבקש לעמוד על זכויותיו לבדו.
- 6.2. בירורו של ההליך על דרך של תובענה ייצוגית, יביא, למתן סעד הולם לחברי הקבוצה, הנפגעים מהפרת הדין על ידי המשיבה ויביא להפסקת הפרת הדין.
- 6.3. ניהולו של ההליך כתובענה ייצוגית, יהיה יעיל, הוגן וממצה ויביא לבירור המרוכז של זכויות חברי הקבוצה כולם, בעת ובעונה אחת, תוך חסכון ראוי בזמנו היקר של בית המשפט הנכבד ותוך מתן מענה הולם לזכויות חברי הקבוצה.

ב. הצדדים להליך

7. המבקש הוא נכה בשיעור של 91% ומוגבל בניידותו בשיעור של 80%.
8. למבקש הונפק על ידי משרד התחבורה (רשות הרישוי), תג חניה לנכה (להלן – "תג נכה"), המתייחס לכלי רכב שמשפרו 6041065, בו המבקש עושה שימוש לניידותו.

העתק תג הנכה של המבקש מצורף לתצהיר התומך בבקשה, ומסומן **נספח 1**

9. המשיבה היא חברה פרטית מוגבלת במניות, המחזיקה והמפעילה את החניון המהווה חלק ממתחם כיכר ספרא בירושלים.

10. החניון הוא חלק ממתחם כיכר ספרא בו מצויים מבנים המשמשים את עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות, בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים, בית כנסת ובסמיכות למתחם זה בית משפט השלום בירושלים, תחנת משטרה, מוזיאון ומוסדות ציבור אחרים. במתחם כיכר ספרא, נערכים מעת לעת, ארועים ציבוריים כדוגמת הופעות, עצרות ואירועי תרבות בחגי ישראל.

11. המשיבה היא המחזיקה והמפעילה של החניון הציבורי המצוי במתחם כיכר ספרא, שהוא החניון הציבורי הנגיש היחיד לאנשים עם מוגבלויות במתחם כיכר ספרא. למעט החניון, אין כל מקום חניה נגיש אחר, אשר מאפשר לאדם עם מוגבלות בניידותו להגיע למקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה.

12. המשיבה מוצגת (באתר האינטרנט של עיריית ירושלים) כמי שמפעילה ואו מחזיקה חניון תת - קרקעי מקורה הממוקם במתחם כיכר ספרא והמחזיק 800 מקומות חניה.

העתק תדפיס מאתר האינטרנט של עיריית ירושלים מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 2**

13. יוער, כי בסמיכות למתחם ככר ספרא בחלקו החיצוני, בסמוך לרחוב "ככר ספרא 3", מצויים שני מקומות חניה המסומנים כחניית נכים, אך מקומות אלו הם במפריצי חניה, שאינם מתאימים לנכים הנזקקים לפתיחה מלאה של דלת רכבם לכניסה ויציאה מהרכב (קל וחומר, נכה הנזקק למעלון לכסא גלגלים). מבדיקה מדגמית, מקומות אלו תפוסים ברוב שעות היום וניתן להניח כי מדובר בעובדים של המקומות הציבוריים במתחם ככר ספרא החונים שם החל משעות הבוקר המוקדמות. המבקש יטען כי הגישה ממקומות אלו למתחם ככר ספרא, כרוכה בטיפוס גרם מדרגות ובו עשרות מדרגות, או נסיעה ארוכה לאורך מעלה ארוך ("רמפה"), תלול ומפותל אשר מונע גישה נגישה מאדם עם מוגבלות בניידותו.

14. המבקש יטען, כי בניגוד לדין, המשיבה (הנתבעת) גובה דמי חניה בחניון הציבורי (שהוא חלק ממתחם ציבורי) המופעל והמוחזק על ידה, מאת נכים המוגבלים בניידותם המחזיקים ומציגים תג נכה, וזאת בניגוד לחוק, המחייב את המשיבה (הנתבעת) לאפשר לנכים המוגבלים בניידותם לחנות ללא תשלום בחניון או לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה, כך שבכל מקרה – יוכלו חברי הקבוצה לחנות ללא תשלום או הוצאה כלשהי מכיסם.

15. התובע המייצג (המבקש), מבקש לאשר את תביעתו כתובענה ייצוגית, אשר תחול על כלל הנכים המחזיקים תג נכה, שעשו ועושים שימוש בחניון, המופעל והמוחזק על ידי המשיבה (הנתבעת).

ג. העובדות בבסיסה של התביעה האישית

16. ביום 14 בפברואר 2011 נהג המבקש ברכבו לעיריית ירושלים.

17. המבקש החנה את רכבו הנושא תג נכה בחניון, המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, וזאת בהעדר אפשרות לחנות כדין באף מקום נגיש אחר בסביבת עיריית ירושלים.

18. כאשר ביקש לצאת מהחניון, וכתנאי להוצאת רכבו מהחניון, נדרש המבקש לשלם בעד חנייה באותו יום, סך של 24 ש"ח.
19. המבקש שילם את הסך האמור במכונות התשלום המופעלות על ידי המשיבה, וקיבל חשבונית מס בגין התשלום האמור.

העתק חשבונית/קבלה בעד חנייה זו מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 3**

20. לבאי המקומות הציבוריים (לרבות ככר ספרא עצמה, החניון עצמו, עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות וכיו"ב) במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה, אין כל אפשרות מעשית לחנות כלי רכב (גם כלי רכב הנושא תג נכה) במקום נגיש לאדם עם מוגבלות, שאינו החניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה.
21. תוצאת הדברים היא, כי אין אפשרות לגישה נגישה לנכים המוגבלים בניידותם לבאי המקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הקרובה (לרבות ככר ספרא עצמה, החניון עצמו, עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות וכיו"ב), אלא באמצעות החניון המוחזק והמופעל על ידי המשיבה.

ד. עילות התביעה האישית, המשותפות לחברי הקבוצה

ד (1) המשיבה מפרה את חוק השוויון וחוק חנייה לנכים

22. סעיף 4ב לחוק חנייה לנכים, קובע מפורשות את זכותו של אדם עם מוגבלות, לחנות במקומות ציבוריים ללא תשלום, וזאת כדי להבטיח לו את יכולת הגישה לאותם מקומות:

24. מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חנייה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חנייה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חנייה;
לענין סעיף זה –

פס"ז מתשלום בעד חנייה במקום ציבורי (תיקון מס' 4) תשס"ה-2005

"אדם עם מוגבלות" – כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מקום ציבורי" – כהגדרתו בסימן ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"תשלום" – לרבות שיפוי בעד תשלום.

23. המבקש עומד בהגדרות סעיף 5 לחוק השוויון, בשל הלכות הפיסית הקבועה המונעת ממנו אפשרות להלך באופן רגיל ומגבילה אותו בניידותו.

24. מתחם כיכר ספרא, לרבות החניון עצמו, משרדי עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות וחנויות, בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים, בית כנסת ובסמיכות, בית משפט השלום בירושלים, תחנת משטרה, מוזיאון ומוסדות ציבור אחרים, הם מקום ציבורי, כהגדרתו בחוק השוויון הקובע בסעיף 19 כדלקמן:

119. בסימן זה ובסימן ה' –

מקום ציבורי – מהו
(תיקון מס' 2)
תשס"ה-2005

“מקום ציבורי” – אחד מאלה:

- (1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימושו של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;
- (2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

המבקש יטען כי לאור הגדרה זו, מתחם ככר ספרא, החניון עצמו, משרדי עיריית ירושלים, בית דואר, מסעדות, בתי המשפט, החנויות, מוסדות הציבור האחרים וכיו"ב, הם מקום ציבורי לפי כל אחת משתי החלופות הנזכרות בסעיף האמור:

24.1. חניון כיכר ספרא המוחזק והמופעל על ידי המשיבה, הוא מקום העומד לשימושו של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו על פי התוספת הראשונה לחוק השוויון, הקובעת בסעיף קטן 1.6 כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

(16) חניון, מסוף, נמל, תחנת אוטובוס, תחנת מוניות, תחנת רכבת, או

כל מקום המשמש לתחבורה ציבורית

לחלופין ובמצטבר, עומדים המקומות הציבוריים במתחם כיכר ספרא והחניון המוחזק והמופעל על ידי המשיבה בהגדרת סעיף קטן 1 (כיוון שבמקום פועל משרד או מתקן של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 5 לחוק השוויון, הכולל משרדי רשות מקומית); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 2 (כיוון שכיכר ספרא היא מקום המשמש מעת לעת להתכנסות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 4 (כיוון שבמקום פועל בית דואר, משרד או בניין משרדים); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 8 (כיוון במתחם ככר ספרא מצוי בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים ובסמיכות מצוי בית המשפט השלום בירושלים, וכן תחנת משטרה); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 12 (כבית תפילה ומקום המספק שירותי דת); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 13 (כמקום לתרבות ואמנות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 14 (כמקום המשמש לבילוי ולפנאי); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 17 (כמקום בו פועלים מסעדה, בית קפה או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות).

המבקש יטען כי בכך מתקיימת החלופה הראשונה הנקובה בסעיף 19 (1) לחוק השוויון, הקובעת כי חניון המשיבה הוא מקום ציבורי ואו חלק ממקום ציבורי, לצורך חוק זה.

24.2. לא זו אף זו, חלקם של השירותים שניתנים במתחם כיכר ספרא ובסביבתו הם "שירות ציבורי" כהגדרת התוספת השנייה לחוק השוויון, שכן מתקיימות בהם גם החלופה השנייה של "מקום ציבורי" המפורטת בסעיף 19(2) לחוק השוויון, המפנה לסעיף 19 לחוק השוויון, הקובע:

19 י בסימן זה ובסימן ה' – "שירות ציבורי" – אחד מאלה:

שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו בידי גוף ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג';

שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו;

כאשר התוספת השנייה לחוק כוללת שירותים כגון שירות תרבות, בידור ופנאי, שירותי רווחה ודת, שרותי מסחר וכיו"ב – וזאת מבלי למנות את מלוא השירותים האחרים הניתנים במתחם כיכר ספרא.

המבקש יטען כי בכך מתקיימת גם החלופה הנקובה בסעיף 19(2) לחוק השוויון, הקובעת כי מתחם ככר ספרא, לרבות החניון המוחזק והמופעל על ידי המשיבה, הוא מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

25. בין כך, מכוחה של ההגדרה הכללית (בסעיף 19 לחוק השוויון), ובין אחרת, מכוחה של ההגדרה המסוימת (סעיף 19 לחוק השוויון) – החניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, הוא חלק ממתחם ציבורי ועל כן הוא "מקום ציבורי", אשר על פי חוק חניה לנכים וחוק השוויון, המבקש וחברי הקבוצה זכאים לחנות בו ללא תשלום.

26. לאור האמור, יטען המבקש כי הגבייה של דמי החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא, מכלי רכב שלבעליהם תג נכה, היא בניגוד להוראות חוק השוויון וחוק חניה לנכים.

ד (2) הפרת חובה חקוקה

27. גביית תשלום מהמבקש ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא, עולה לכדי עוולת הפרת חובה חקוקה, כהגדרתה בסימן י' לפרק ג' בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], כמפורט להלן:

27.1. על המשיבה מוטלת חובה על פי סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, לפטור את המבקש (ואת חברי הקבוצה) מתשלום בעבור החניה, או לחלופין, לשפות אותם בעבור הוצאות החניה שנגרמו להם, כדלקמן:

"תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה".

27.2. המשיבה, שהיא המפעילה והמחזיקה של החניון במתחם כיכר ספרא, לא קיימה, ועודנה אינה מקיימת, את החובה המוטלת עליה על פי סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, שכן המשיבה גובה כספים מאת אנשים עם מוגבלות המחזיקים תג נכה, החונים בחניון המוחזק והמופעל על ידה.

27.3. החיקוק, סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתם ולהגנתם של אנשים עם מוגבלות, לרבות המבקש ולרבות חברי הקבוצה.

27.4. הפרת החיקוק האמור לעיל, גרמה למבקש (ולכל אחד מחברי הקבוצה) נזק ממון, בכך שבכל חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא, שילם המבקש (וכל אחד מחברי הקבוצה אשר חנה לפרק זמן העולה על 15 דקות) סך של 12 ₪ לפחות, ועד לסך מקסימלי של 84 ₪ ליום חניה מלא.

27.5. חוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, לא התכוון להוציא תרופה זו של השבת הסכומים ששולמו או שיפוי המבקש וחברי הקבוצה – אלא להפך, חוק חניה לנכים, הקנה למבקש ולחברי הקבוצה תרופה מפורשת של השבה או שיפוי.

27.6. בחלק ההגדרות של סעיף 4ב האמור נכתב מפורשות, כי החובה המוטלת על המפעיל של המקום הציבורי (קרי המשיבה כאן), היא לשלם בעד החניה של אדם עם מוגבלות הנושא תג נכה, כך שמכיסו של הזכאי לחנות לא יגרע דבר, ולעניין זה, תשלום כולל גם שיפוי בעד תשלום ששילם:

“תשלום” – לרבות שיפוי בעד תשלום.

27.7. מכאן, חוק חניה לנכים מכוון בדיוק למנוע הוצאה כספית זו מכיסם של חברי הקבוצה החונים בחניון.

28. לאור האמור, יטען המבקש כי גביית התשלום ממנו ומחברי הקבוצה (כהגדרתם להלן) על ידי המשיבה, מהווה הפרת חובה תקוקה.

ד (3) הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

29. גביית תשלום מהמבקש, ומחברי הקבוצה, בעד חניה בחניון כיכר ספרא עולה לכדי העוולה של “הטעיה”, כהגדרתה בסעיף 2 של חוק הגנת הצרכן, תשמ”א-1981 (להלן – “חוק הגנת הצרכן”):

29.1. המשיבה מנהלת, בין היתר, עסק של ניהול חניון וגביית דמי חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה במתחם כיכר ספרא, ובשל כך, היא “עוסק”, כמשמעו של מונח זה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן.

29.2. המבקש, וחברי הקבוצה, הם “צרכן”, כהגדרתו של מונח זה בחוק הגנת הצרכן, שכן הם חונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא, בין השאר לשם שימוש האישי.

29.3. המשיבה פעלה באופן מפורש, העלול להטעות את המבקש ואת חברי הקבוצה בעניין מהותי בעסקאות של שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, בין השאר בשל אלו:

(א) המשיבה לא הודיעה, ואינה מודיעה למחזיקי תג נכה, הזכאים לחנות בחניון ציבורי ללא תשלום, כי הם זכאים לחנות בחניון ללא תשלום, וגובה מהם דמי חניה. במחדלה זה להודיע למבקש ולחברי הקבוצה כי הם זכאים לחנות ללא תשלום או להשבת סכומים ששילמו – הטעתה אותם באשר לפרט מהותי בעסקה, הוא מחיר העסקה.

(ב) המחיר הנדרש בעד החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, הוא עניין מהותי בעסקה, אשר בין השאר, מכוחו של סעיף 2 (א) (13) לחוק הגנת הצרכן, חל איסור הטעייה בו.

30. המבקש יטען כי מעשיה של המשיבה, עולים גם לכדי הפרת האיסור על ניצול מצוקתו של הצרכן, המצוי בסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן:

30.1. בכך שהמשיבה דורשת תשלום מאת חברי הקבוצה (גם אלו המציגים באופן גלוי את תג הנכה על גבי שמשות מכוניתם), עשתה מעשה המפעיל השפעה בלתי הוגנת, לשם קבלת תמורה העולה על התמורה החוקית, שכן **חוק חניה לנכים** קובע כי המבקש וחברי הקבוצה – פטורים מתשלום, ואילו במעשיה המשיבה יצרה מצג מטעה כי המבקש וחברי הקבוצה, חייבים בתשלום דמי חניה.

30.2. לא זו אף זו, דרישתה הבלתי-חוקית של המשיבה לקבל תשלום מאלו הפטורים ממנו על פי **חוק חניה לנכים**, נכפית על ידי המשיבה, על המבקש וחברי הקבוצה, בכך שאין אפשרות לצאת מהחניון המופעל והמוחזק על ידה, אלא לאחר העברת כרטיס תשלום ששולם במכוונות התשלום, במחסומי היציאה.

31. בשל הפרת האיסורים הקבועים **בחוק הגנת הצרכן**, נגרם למבקש ולכל אחד מחברי הקבוצה נזק השווה לפחות לסכום התשלום ששילם למשיבה כדמי חניה, מהם הוא פטור כדין.

ד (4) עשיית עושר ולא במשפט

32. גביית תשלום מהמבקש ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה במתחם כיכר ספרא, בניגוד לדין, עולה לכדי עשיית עושר ולא במשפט.

32.1. סעיף 1 (א) לחוק **עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979**, קובע כדלקמן:

מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.

32.2. המבקש יטען כי המשיבה נטלה לידיה כספי דמי החניה מאת חברי הקבוצה, וזאת ללא שהייתה לה זכות בדין לעשות כן, ועל כן עליה להשיב את דמי החניה שנגבו מאת חברי הקבוצה לידם.

32.3. אם ימצא בית המשפט הנכבד כי השבה אישית לכל אחד מחברי הקבוצה, אינה אפשרית, יתבקש ליתן סעד לטובת ציבור חברי הקבוצה, קרי, כלל ציבור הנכים המחזיקים תג נכה.

ה. התביעה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית

ה (1). התביעה ראויה להתברר כתביעה ייצוגית לפי הוראות החוק

33. למבקש, מכוח עילותיו האישיות, עומדת זכות לבקש אישור תביעתו כתובענה ייצוגית, לפי סעיף 4(א)(1) וסעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, והתוספת השנייה לחוק כדלקמן:

33.1. בהתאם לסעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התביעה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית, זאת בשל העובדה שהתביעה האישית היא תביעה כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח.

33.2. לחלופין ובמצטבר, בהתאם לסעיף 9(1) לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, למבקש עומדת עילה מכוחו של חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, אשר תיקונו של חוק זה, הוא שיצר את סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.

ה (2). הקבוצה שלגביה מתבקש אישור התביעה כתובענה ייצוגית

34. עניינה של תביעה זו חורג מגדרה של התביעה האישית של המבקש כנגד המשיבה. במעשיה ומחדליה, המשיבה גובה ומחזיקה ברשותה, שלא כדין, סכומי כסף מכלל בעלי תג הנכה, החונים בחניון במתחם כיכר ספרא, וזאת למרות שחברי הקבוצה זכאים לחניה ללא תשלום מצידם, על פי הוראות סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.

35. המבקש יטען כי קבוצת התובעים הרלבנטית לעניין תובענה ייצוגית זו, היא כל אלו המחזיקים תג נכה, אשר חנו בחניון מתחם כיכר ספרא, המוחזק והמופעל על ידי המשיבה, החל ממועד כניסתו לתוקף של סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, ושילמו בגין החניה, או ישלמו בגין החניה עד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

36. הערכת גודל הקבוצה

36.1. על פי הוראות חוק חניה לנכים, קבוצת האנשים עם מוגבלות, הזכאים לחניה ללא תשלום (או לשיפוי מאת מפעיל החניון), כוללת כל אדם עם מוגבלות, ובכלל אלו:

“נכה” - עיוור, אדם אשר רופא שהוסמך לאשר נכות על פי דין אישר לגביו בכתב

אחת מאלה, או אדם שניתן לגביו אישור בכתב כאמור בסעיף 1א:

(1) שדרגת נכותו מגיעה ל-60% לפחות ותנועתו בדרכים בלי רכב

עלולה לערער את מצב בריאותו;

(2) שהוא מוגבל בהליכה וזקוק לכסא גלגלים לצורך ניידותו;

(3) שהוא נכה הזקוק לרכב כאמצעי תנועה בגלל רגליו הנכות;

36.2. מספרם של האנשים בעלי המוגבלות בישראל גדול ממספרם של אלו המחזיקים תג נכה, אך בהעדר יכולת מעשית למנותם או לזהותם, תצומצם הקבוצה רק למחזיקי תג הנכה, אשר הוא תעודה רישמית המעידה על מוגבלות ועל היותו של האדם חבר בקבוצה.

36.3. על פי מידע המצוי בידי המבקש במסמך שיצא מאת **משרד התחבורה - רשות הרישוי**, לפי **חוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998**, מספר האנשים עם מוגבלות, בעלי תג נכה, נכון ליום 11/1/2011, היה **98,140**.

העתק המסמך מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 4**

37. הערכת סכום התובענה הייצוגית

37.1. לשם הערכת סכום התובענה הייצוגית, התבסס המבקש על נתונים המצויים ברשותו ונתונים שפורסמו לציבור על ידי עיריית ירושלים, באתר האינטרנט שלה. החישובים נערכו בצורה שמרנית וזהירה, לצד ההפחתה ולקולא עם המשיבה.

מצורף לתצהיר התומך בבקשה זו תדפיס מאתר עיריית ירושלים ומסומן **נספח 5**

37.2. על פי נתונים מתוך אתר האינטרנט של עיריית ירושלים, ישנם כ- 800 מקומות חניה בחניון מתחם כיכר ספרא המוחזק והמופעל על ידי המשיבה. להערכת התובע, מהם כ-15 מקומות חניה המיועדים לנכים בלבד (13 מקומות בקומה 2- של החניון, ועוד 2 מקומות בקומה 4- של החניון). אין מניעה על מחזיקי תג הנכה, לחנות במקום שאינו מסומן כמקום לנכים, ולכן סביר ביותר כי מספרם של חברי הקבוצה החונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה גדול יותר.

37.3. בשל סוגי העסקים, המשרדים והשירותים הניתנים במתחם כיכר ספרא, לרבות בעיריית ירושלים, והמספר הרב של אלו הנזקקים להגיע לאזור בכלל ולעיריית ירושלים בפרט, המבקש מעריך כי בחלק ניכר מהיום תפוסתו של החניון גבוהה.

37.4. כהנחה שמרנית, מדי יום, מתמלא כל אחד מ- 15 מקומות החניה לנכים, מספר פעמים (במספר סבבים), ולצורך זה, מניח המבקש כי המדובר הוא בשלושה סבבים ליום, לפחות, לכל אחד ממקומות חניה אלו. כן מעריך המבקש כי חלק מחברי הקבוצה אשר אינם מוצאים מקום חניה המסומן כחניית נכים, נאלצים לחנות במקומות חניה "רגילים" בחניון האמור – כך שמדי יום, מבצעים חברי הקבוצה כ- 60 חניות בחניון האמור.

37.5. סכום התשלום הנדרש על ידי המשיבה בעד חניה, העולה על 15 דקות, הוא לפחות 12 ש"ח, ועד ל- 84 ש"ח ליום חניה מלא.

37.6. המבקש יעריך את הסכום הממוצע שנדרשים חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה, לשלם בכ- 30 ש"ח, זאת למרות שהמבקש מעריך כי אנשים עם מוגבלות, הנדרשים לחנות, חונים לזמנים ארוכים יותר מהרגיל ונדרשים לשלם סכומים גבוהים יותר וזאת בגלל הקושי שלהם בניידות – אך לצרכי חישוב ראשוני של סכום התביעה, הובאו בחשבון רק 30 שקלים כדמי חניה ממוצעים לכל חניה של חבר הקבוצה.

37.7. סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, נכנס לתוקפו ביום 7/4/2005, ולכן, תקופת תוקפו של החוק, היא כשש שנים ועשרה חודשים – כלומר, ההערכה היא כי שולמו למשיבה דמי חניה בגין כ- 113,400 חניות של מחזיקי תג נכה באותה תקופה.²

37.8. לאור האמור, סכום התביעה המוערך, כסכום זהיר ושמרני, על בסיס החישובים לעיל, הוא לפחות 3,402,000 ש"ח, כסכום מינימלי המוערך לקולא ולטובתה של המשיבה.

ה (3). השאלות המשותפות של משפט ועובדה אשר סביר שיוכרעו לטובת הקבוצה

38. לכל חברי הקבוצה ישנן שאלות משותפות של משפט ועובדה, אשר בסבירות גבוהה ביותר, יוכרעו לטובתם של חברי הקבוצה, כדלקמן:

38.1. האיסור החוקי על גביית דמי חניה מנכים, בהתאם להוראות חוק השוויון וסעיף 4ב לחוק חניה לנכים והחובות המוטלות על המשיבה מכוחו, וכן הפרתן של החובות הללו על ידי המשיבה.

38.2. זכאותם של מחזיקי תג נכה לחנות ללא תשלום מצידם בחניון מתחם כיכר ספרא, מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה.

38.3. החובה החלה על המשיבה, בהיותה "המפעיל או המחזיק" של המקום הציבורי, לפטור את חברי הקבוצה מתשלום בעד חניה במקום האמור, אם מראש ואם בדיעבד, על ידי שיפוי.

39. לאור העובדה, שגביית דמי החניה על ידי המשיבה סותרת את הוראות חוק חניה לנכים, והיות שבידי המבקש ראיות מוצקות לכך כי הגבייה בוצעה ומתבצעת, וכי ביצועה נעשה בניגוד לדין, קיימת סבירות ממשית ואפשר אף לומר כי קיימת ודאות קרובה, כי התביעה תוכרע לטובתו של המבקש ולטובת כלל חברי הקבוצה.

ה (4). ההליך היעיל דורש ניהול התביעה כתובענה ייצוגית

40. סכומן של כל אחת מהתביעות האישיות של חברי הקבוצה, אילו היו מתבררות בנפרד, היה נמוך יחסית (המוערך בעשרות שקלים לכל מקרה).

41. לאור זאת, ניהול ההליך בדרך של בירור התביעות האישיות, אינו יעיל בשל ריבויים של ההליכים "הקטנים", ועלול היה להביא לכך שחברי הקבוצה לא ימצו את זכויותיהם, ובכך תונצח הפרת הדין על ידי המשיבה. ריבוי התביעות האישיות אף היה מוביל לעומס בלתי נסבל על בתי המשפט.

42. התועלת שתצמח לקבוצה, החשיבות הציבורית בבירור התובענה כתובענה ייצוגית, שיפור מעמדם של הנכים באוכלוסייה וקיום מטרות חוק השוויון וחוק תובענות ייצוגיות בצוותא, מחייבים בירורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

² כשש שנים ושלושת רבעי השנה X 280 ימי פעילות של החניון בממוצע X 60 חניות ביום של חברי הקבוצה = 113,400 חניות של מחזיקי תג נכה בתקופה דנן.

43. אשר על כן, ניהול ההליך כתובענה ייצוגית על ידי התובע ובאי כוחו, בשמם של כלל חברי הקבוצה – הוא הדרך היעילה והמועילה לניהולם של כלל הליכים אלו, תוך חסכון ראוי בזמן שיפוטי.

ה (5). המבקש ייצג את הקבוצה בתום לב וללא ניגוד עניינים

44. המבקש יוכל לסייע בניהולה של התביעה מטעמה של הקבוצה. למבקש אין כל אינטרס נוגד או ניגוד עניינים עם חברי הקבוצה האחרים, והוא נכון להשקיע ממצו ומזמנו על מנת לייצג ענייני הקבוצה נאמנה.

ה (6). באי הכח ייצגו את הקבוצה בתום לב וללא ניגוד עניינים

45. לבאי כוחו של המבקש ניסיון בניהול הליכים ייצוגיים, הן מטעמם של נתבעים והן מטעמם של תובעים, והם ייצגו את המבקש ואת חברי הקבוצה בתום לב.

46. ב"כ המבקש ייצגו את קבוצת מחזיקי תג הנכה בהליכים דומים בקשר לגבייתם של דמי חניה מחברי הקבוצה בחניונים, אשר הסתיימו בהסדרי פשרה במסגרתם אושרו ההליכים כתובענות ייצוגיות והופסקה הגבייה של דמי החניה מחברי הקבוצה:

46.1. התביעה הראשונה ופורצת הדרך בתחום אכיפתו של חוק חניה לנכים שהוגשה ואושרה כייצוגית במסגרת הסכם פשרה, בהליך ת"צ (מחוזי – מרכז) 1925-08-09 רזזנברג נ' אי.פי.אי (תנועה וחניה) (ישראל) בע"מ, שם, בחודש יולי 2010, נתנה השופטת הנכבדה מיכל נד"ב תוקף פסק דין להסדר פשרה, לפיו הופסקה גביית דמי חניה מחברי הקבוצה בחניון לטווח קצר בנמל התעופה בן-גוריון, בתנאי הסכם הפשרה.

46.2. ת"צ (מחוזי – ת"א) 28705-10-10 דר' אורלי שלמה נ' חברה לניהול דיזינגוף סנטר בע"מ ואח', שם, בחודש נובמבר 2011, נתנה השופטת הנכבדה, סגנית הנשיאה דר' דרורה פלפל, מבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, תוקף פסק דין להסדר פשרה, לפיו הופסקה גביית דמי חניה מחברי הקבוצה בחניונים המופעלים במרכז הקניות "דיזינגוף סנטר", בתנאי הסכם הפשרה, וכתחליף השבה (בשל קשיים אובייקטיביים באיתור חברי הקבוצה מהם נגבו כספים בעבר) נתרם לטובת חברי הקבוצה סך כולל של 120,000 שקלים.

47. כמו כן באי כח התובע המייצג מייצגים בתיק ת"צ 2611-10-10 אמדו נ' מחצית היובל, הנדון בפני בית המשפט השלום בפתח תקווה, העוסק בהפסקת גביית דמי חניה מחברי הקבוצה ב"מגדל הממשלה" המצוי בפינת הרחובות קפלן ודרך מנחם בגין בתל-אביב, וכן מייצגים את התובעת בהליך ת"צ 51608-12-11 סמסון נגד מרכז הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים – בנייני האומה בע"מ, הנדון בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, העוסק בהפסקת גביית דמי חניה מחברי הקבוצה בחניון בנייני האומה בירושלים.

ה (7). הליכים אחרים שנוהלו ומתנהלים בסוגיות דומות

48. מעיון בפנקס תובענות ייצוגיות עולה כי מעבר להליכים הנזכרים לעיל (אשר הוגשו ונוהלו על ידי באי כח המבקש כאן), התקיימו וקיימים הליכים שהתנהלו ומתנהלים בסוגיות דומות בפני בתי המשפט כדלקמן:

א. הליך ת"צ (מחוזי – ת"א) 4671-03-10 **מלכה נ' מרכז הירידים**, שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה "ירוק" (הידוע גם כתג "משולש"), בעוד שמחזיקי תג חנייה "כחול" (הידוע גם כתג "עגלה") היו פטורים מתשלום דמי חניה בחניון הסמוך למרכז הירידים. ההליך הסתיים בפשרה במסגרתה אושר ההליך כהליך ייצוגי והופסקה הגבייה גם ממחזיקי תגי החנייה "הירוקים".

ב. ת"צ 12675-12-10 **סידי אורן שמשון נ' קניית השלום ואחרים** ו- ת"צ 19283-12-10 **חשן נ' קבוצת עזריאלי בע"מ ואחרים**, וכן ת"צ 49381-12-10 **יוחאי דוק נ' בריטיש ישראל ואחרים**. שלושת הליכים אלו נדונים במאוחד בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו. שני הראשונים הם תובענות בקשר לזכות החניה של מחזיקי תג נכה במרכז עזריאלי בתל-אביב, והשלישית עוסקת בזכויות החניה של אנשים עם מוגבלויות בקניון השרון בנתניה. הדיון בכל אלו אוחד בפני השופטת הנכבדה שושנה אלמגור. המשך הדיון נדחה לחודש אפריל 2012, וזאת כדי שהצדדים יוכלו למצות הליכי מו"מ לפשרה שבינם.

ג. ת"צ (שלום – ת"א) 16278-04-11 **חשן נ' אוצר מפעלי ים**, שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה לנכה שאינם רתוקים לכסא גלגלים, בחניון נמל תל-אביב.

ד. ת"צ (שלום – ת"א) 30653-09-11 **מלכה נ' החברה לפיתוח הרצליה** שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה "ירוק" (הידוע גם כתג חנייה "משולש"), בעוד שמחזיקי תג חנייה "כחול" (הידוע גם כתג "עגלה") היו פטורים מתשלום דמי חניה בחניון הסמוך למרינה בהרצליה.

ה. ת"צ (מחוזי – ת"א) 1105-12-11 **בוחבוט נ' סנטרל פרק ואחרים** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, במגדל "משה אביב" ברמת גן.

ו. ת"צ 22625-12-11 (מחוזי – ת"א) **יוחאי דוק נ' נצב"א החזקות (1995) בע"מ ואחרים** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, במגדל נצב"א בתל-אביב.

ז. ת"צ 36132-12-11 (מחוזי ת"א) **פסח חנוך זקס נ' לב גן העיר 1998 בע"מ** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בגן העיר בתל-אביב.

ח. ת"צ 16261-01-12 (מחוזי – ת"א) **מנחם דמרי ומרדכי חיים דמרי נ' סנטרל פארק בע"מ ואח'** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בחניון הסמוך למלון לאונרדו סיטי טאוור ברמת גן.

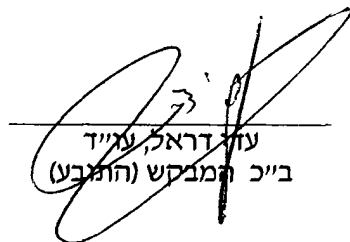
ט. ת"צ 13367-01-12 (מחוזי - מרכז) **הורן יעקב נ' מדינת ישראל ואח'** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בחניון במרכז הרפואי סוראסקי בתל-אביב.

- י. ת"צ 30328-01-12 (מחוזי – ת"א) **מנחם זמרי ומרדכי חיים זמרי נ' קלאסיק הוטל מנג'מנט בע"מ** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בחניון הסמוך למלון דיוויד אינטרקונטיננטל ברחוב הירקון בתל-אביב.
- יא. ת"צ 38933-01-12 (מחוזי – ת"א) **עידן גל דדי נ' ש.י.א. חניונים (2010) בע"מ ואח'** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בחניון הסמוך למלון דן פנורמה בתל-אביב.
- יב. ת"צ 27190-01-12 (מחוזי – מרכז) **קרואני נ' קופת חולים כללית ואח'** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, בחניון בבית החולים "לוינסטיין" ברעננה.
- יג. ת"צ 35233-01-12 (מחוזי – מרכז) **קרואני נ' מדינת ישראל המוסד לביטוח לאומי סניף כפ"ס** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, באזור סניף המוסד לביטוח לאומי בכפר סבא.

1. הסעדים המבוקשים

49. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד:

- 49.1. לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, בהתאם להוראות **חוק תובענות ייצוגיות**.
- 49.2. לקבוע כי הקבוצה הנכללת במסגרת בירור התביעה כתובענה הייצוגית, היא כל מחזיקי תג נכה, אשר נדרשו על ידי המשיבה לשלם בעבור חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה במתחם כיכר ספרא, החל מיום כניסתו לתוקף של התיקון אשר הוסיף את סעיף 4' **לחוק חניה לנכים**, ועד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.
- 49.3. לקבוע סדרי הדיון בתביעה כתובענה ייצוגית, וכן לקבוע כל הסדר דיוני אחר הנדרש לבירורה היעיל והמועיל של התביעה כתובענה ייצוגית.
- 49.4. ליתן את כל יתר הסעדים שהתבקשו ברישא לבקשה זו, וכן כל סעד אחר או דומה, כפי שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.

 עוז דראל, עו"ד
 ב"כ המבקש (התביעה)

היום: 6.2.2012